

RECULL DE PREMSA

30-12-2013

30/12/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
30/12/13	¿DESITJO QUE ELS CIUTADANS ES FACIN SEVA AQUESTA COMMEMORACIÓ" / DIARI MES TARRAGONA (SUPLEMENT)	4	2
30/12/13	LOS SINDICATOS NO SE RESIGNAN AL CIERRE DE LA TELEVISION VALENCIANA. UN MES DESPUÉS DEL FINAL DE LAS EMISIONES DE RADIO TELEVISIÓN VALENCIANA, LOS SINDICATOS CONVOCABAN UNA CONCENTRACIÓN ANTE EL PALAU / EL ECONOMISTA (ED. LUNES)	6	1
30/12/13	TRABAJADORES DE CANAL NOU VUELVEN A PROTESTAR / ABC (EDICION NACIONAL)	7	1
30/12/13	L ENTREVISTA: MIQUEL CALÇADA ¿DESITJO QUE ELS CIUTADANS ES FACIN SEVA AQUESTA COMMEMORACIÓ " / EL 9 NOU (OSONA I RIPOLLES)	8	6
30/12/13	CANAL 9: S'OBRE LA SUBHASTA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	14	1
30/12/13	MINUT DE SILENCI PER LA RTVV DAVANT LA GENERALITAT / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	15	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

L'ENTREVISTA: MIQUEL CALÇADA

"Desitjo que els ciutadans es facin seva aquesta commemoració"

Alba Fernández i Dídac Roig

Miquel Calçada i Olivella (Sabadell, 1965) ens convoca a primeríssima hora del matí al Palau de la Generalitat. Malgrat l'hora, ens rep amb el seu característic aspecte impecable en un despatx que encara fa olor de cafè. A la taula, a tocar de l'ordinador que no deixarà de mirar de reüll mentre duri l'entrevista, piles ben endreçades d'informes que s'intueixen qualsevol cosa menys decoratius: pàgines lleugerament rebregades per la lectura, línies subratllades, notes als marges. En unes prestatgeries blanques destaquen els volums de Francesc de Castellví i Victus, la popular novel·la de Sánchez Piñol. El Pati dels Tarongers, només a dues passes, és un recordatori constant de la solemnitat de l'empresa, allunyada dels registres amb què fins ara s'havia vinculat. Un recordatori que, com revela aquesta conversa, és del tot innecessari: fer arribar la commemoració dels fets del 1714 a tots els ciutadans de Catalunya s'ha convertit en el repte més gran de Miquel Calçada.

Ja s'ha fet a la idea que es dirigeixin a vostè com a comissari?

[Riu.] Se'm fa estrany, encara. I potser quan m'hi hagi acostumat ja no ho seré. Al cap i a la fi, aquesta és una dedicació que té data de caducitat.

El va sorprendre la proposta del Govern perquè liderés la commemoració?

Sí, no us enganyaré. No m'ho esperava. Però estic molt agraït que es pensés que jo podia estar a l'altura de les exigències d'un projecte com el Tricentenari. Són més de mil actes arreu del país, al llarg d'un any sencer, implicant-hi diversos departaments de la Generalitat, la pràctica totalitat d'institucions del país—des del Parlament fins al consistori de la vila més petita—i bona part de la societat civil treballant-hi colze a colze. Però això només és una conseqüència de la seva importància. El que converteix el Tricentenari en un projecte estratègic per al país és la rellevància de la Guerra de Successió i el seu desenllaç en la nostra història moderna i contemporània. El 1714 és un moment clau perquè explica en bona part com som avui i condiona, en la mateixa mesura, com podrem ser demà.

Però vostè no és historiador.

No, tothom ho sap. Tinc molt d'interès per la nostra història, en general, i he llegit molt sobre l'època de la Guerra de Successió, en particular, però amb cap vocació acadèmica. Tinc clar que si hagués calgut un historiador no m'ho haurien proposat a mi. I, per tant, que estaven buscant alguna altra cosa quan van fer-ho, una altra manera d'entendre la commemoració que anés més enllà del record estricte d'uns fets, que pogués fer arribar el Tricentenari al conjunt de la ciutada-

Foto: Rubén Moreno

“
El 1714 és un moment clau que explica en part com som avui i condiona com podrem ser demà”

“
El Tricentenari, com la Catalunya del demà, o és de tots o no serà”

nia, no només als que estan interessats en la història. De totes maneres, el Tricentenari compta amb l'assessorament dels principals experts en aquest període—encapçalats per Agustí Alcobarro, director del Museu d'Història—, que garanteixen que s'expliqui amb tot el rigor que es mereix.

Se sentia preparat per assumir aquest repte?

Jo no he deixat mai de preparar-me. No per ser comissari del Tricentenari en concret, és clar, però sí per posar-me al servei del meu país quan fos necessari. I quan es va presentar aquesta oportunitat no ho vaig dubtar gaire. No és un moment per a renúncies sinó per fer un pas endavant. L'exigència i les expectatives són molt grans. Tant com el meu compromís i dedicació. I gairebé tant com tot el suport amb què compto: jo en sóc la cara visible, però els treballadors públics d'aquests país hi han posat el coll per fer-ho possible. L'èxit de la commemoració ho serà gràcies al seu esforç i a la complicitat de la ciutadania.

Quan falten pocs dies per a l'acte inaugural, és el Tricentenari que s'imaginava?

M'ha passat una cosa força curiosa: no és el Tricentenari que m'hauria imaginat abans de ser nomenat, però un any i mig després sí que és el que crec que el país necessita. Suposo que tothom té una imatge al cap de com hauria de ser una commemoració històrica, i també la tenia jo. Però hem volgut donar dues o tres voltes a la idea i aprofitar la commemoració com una oportunitat. Una oportunitat per al record, és clar, però sobretot una oportunitat per reimaginar el país, per repensar-lo en els seus àmbits més rellevants i projectar-lo al món. Recordarem la nostra història i hi donarem valor, per descomptat, però ho farem amb la mirada posada en el nostre futur col·lectiu. Mirant-m'ho ara, entenc que no podria ser de cap altra manera i estic molt satisfet amb la programació de la commemoració, amb els seus objectius i amb els seus principis.

Diu que és el Tricentenari que el país necessita, però és el que es pot permetre?

Des del primer dia he pensat en el Tricentenari com una inversió, mai com una despesa. He tingut molt clar que havia de servir al país, que havia de ser útil per als ciutadans i espero que les activitats ho reflecteixin. Estan plantejades per traslladar les capacitats i potencialitats del país i posar el seu granet de sorra per atraure talent i inversions i per ajudar a recuperar la nostra autoestima col·lectiva contribuint a superar aquesta situació de crisi. I si posem en context el cost del Tricentenari amb el d'altres commemoracions similars que han succeït recentment en entorns propers, estem clarament per sota de la mitjana. Molt per sota. Tindrem una commemoració austera, és cert, però que estarà a l'altura del que l'efemèride i el país mereixen.

Destaqui alguna activitat del programa.

[S'ho pensa.] Ostres, aquesta sí que és difícil! Totes tenen la seva raó de ser i van dirigides a públics molt diversos, a causa d'aquesta obsessió de fer del Tricentenari una commemoració autènticament inclusiva i transversal.

Mulli's una mica.

No puc, no puc. Més enllà del meu criteri, desitjo que la ciutadania es faci seva aquesta commemoració. Hi ha des de grans congressos, com el de Prospectiva a l'octubre o el Fòrum Internacional d'Educació i Tecnologia a Tarragona al juny, fins a actes simbòlics com la plantació d'un roure a Montserrat amb terra de tots els municipis catalans. Des de concerts de tots els estils musicals que recorreran tot Catalunya dins de la programació dels grans festivals fins a grans exposicions al MACBA, el MNAC o el Museu d'Història de Catalunya. Presentarem la Ruta 1714, que ressegueix els escenaris de la Guerra de Successió per 52 municipis amb una oferta potent de turisme cultural i gastronòmic a l'altura de la Ruta del Císter o la del Romànic. A tot el país, durant tot l'any, estaran passant coses constantment. Jo recomano a tothom que es mirin amb calma l'agenda, que tafanegin al web, que segur que hi trobaran activitats del seu interès.

És una commemoració de consum intern només?

No, en absolut. Per primera vegada a la història, potser des de la Guerra de Successió, el món ens mira. No és una exageració ni un desig: és una

Perfil

Miquel Calçada és un d'aquells personatges públics que fan honor al tòpic de "no necessita presentació". Com a periodista, és un dels comunicadors més coneguts i reconeguts del país els últims trenta anys, amb una trajectòria molt àmplia als principals mitjans, ja sigui com a conductor, guionista, productor o empresari.

L'any 1983, amb només 17 anys, entrava a formar part del primer equip de professionals que estrenava una Catalunya Ràdio nova de trinca i des d'aleshores no ha parat. Al seu currículum hi ha referències mítiques a la ràdio i la televisió, com *Mikimoto Club*, *Pasta gansa*, *Oh, Bongònia* o *Persones humanes* i, des de darrere les càmeres, *Les aventures del Capità Enciam*. És fundador del Grup Flaix, pel qual va merèixer el Premi Nacional de Radiodifusió l'any 2000. Actualment compagina la seva tasca al capdavant del grup amb la preparació de la nova temporada d'*Afers exteriors*.

Llicenciat en Ciències de la Informació per la Universitat Abat Oliba, la seva inquietud acadèmica ha passat més desapercebuda pel gran públic. Amb estudis universitaris de Dret i Humanitats, és Màster d'Administració Pública i Relacions Internacionals per la Maxwell School de Nova York, l'escola degana en afers públics dels EUA.

L'any 2010 va ser guardonat pel Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN) per la seva defensa dels drets dels pobles.

constatació. Podeu fer la prova. Si busqueu referències a Catalunya als grans mitjans de comunicació globals hi trobareu alguns fets aïllats: Pau Casals, els Jocs Olímpics, les victòries del Barça. Però aquesta tendència va canviar el juliol del 2010 i es va accentuar encara més el setembre de l'any passat. El món es pregunta què passa a Catalunya, hi envien corresponals, se'n parla a les portades. És la nostra oportunitat per mostrar-los com som, les nostres potencialitats com a país, tot allò que sabem fer ben fet. Per això, dins del nostre programa internacional, instal·larem un aparador a París, Berlín, Nova York o Brussel·les. El Tricentenari ha de ser una eina per projectar Catalunya, en l'espai, fora de les nostres fronteres, i també en el temps, cap al futur.

Insisteix molt en aquesta idea de futur.

És clar! La història ja no podem canviar-la. Tot el que podem fer, que no és poc, és explicar-la amb rigor. Però el que sí que és a les nostres mans –a les de tots, no a les del Tricentenari– és definir un futur desitjable per a Catalunya i els seus ciutadans. Crec que és una idea que queda molt ben resumida en la divisa de la commemoració, "Èrem. Som. Serem", així, sense un punt darrere de "Serem". El que hem sigut i el que som és inqüestionable, i així ho reconeixem. La continuïtat de la identitat catalana, la seva persistència al llarg de tres segles plens de dificultats, és un acte d'heroisme tan gran com la resistència a un setge de catorze mesos. Però el Tricentenari, al cap i a la fi, no deixa de ser un reflex més o menys fidel del nostre futur com a país. És un procés obert, amb múltiples possibilitats, i de nosaltres depèn la direcció que prenguem col·lectivament.

Com hem d'entendre aquesta commemoració en un context de gran efervescència social a Catalunya?

Cadascú té llibertat per entendre-ho com vulgui. Però el Tricentenari no és aliè al moment que estem vivint –on pràcticament tot està en qüestió– sinó que se n'aprofita. Quin moment millor per preguntar-se com volem que sigui l'economia, l'ensenyament o la tecnologia de la Catalunya del futur? M'agradaria que el Tricentenari facilités espais de reflexió i debat en molts àmbits perquè tots -vinguem d'on vinguem i pensem el que pensem- hi participem de manera activa. Al cap i a la fi, el Tricentenari, com la Catalunya del demà, o és de tots o no serà.

AL TERRITORI: COMISSARIS...

Arran de la commemoració dels fets del 1714 també des de les institucions locals, arreu del país, ens hem familiaritzat amb la figura del comissari.

El primer de tots a ser nomenat, l'abril de 2012, fou el conegut periodista i historiadore Toni Soler (Figueres, 1965), comissari dels actes commemoratius de l'Ajuntament de Barcelona. Però n'hi ha més.

SITGES.**MARÇAL SINTÈS****[VILAFRANCA DEL PENEDÈS, 1967]**

El periodista, professor universitari i director del CCCB presideix la comissió local de Sitges. El tret de sortida de la commemoració fou el passat 27 de juliol, quan es complien 300 anys de l'entrada dels borbònics a la vila. Les activitats de la commemoració sitgetana comptaran amb la participació activa del teixit associatiu de la vila.

VALLS.**JAUME PROS****[BARCELONA, 1963]**

La primera ciutat del Camp de Tarragona a tenir la seva pròpia comissió ha escollit el comunicador i gestor cultural Jaume Pros com a comissari. Lidera una commemoració que vol recuperar la història d'uns territoris que van viure especialment convulsos, quan viles veïnes s'alineaven en bàndols oposats, un enfrontament que va reproduir-se entre les parets del monestir de Santes Creus.

...I COMISSIONS

Des de Cardona fins a Cervera passant per Sort, la Seu d'Urgell o Sant Hilari Sacalm i amb Barcelona al capdavant, molts municipis han dissenyat programes commemoratius propis en ocasió del Tricentenari. Altres, però, han considerat que el Tricentenari era prou important perquè la seva commemoració superés els límits dels consistoris i consells comarcals i hi confluis una bona part del teixit cívic i cultural local.

A banda de Sitges i Valls, s'han creat comissions al Bages, el Lluçanès, el Maresme i Osona, i és probable que se'n presentin d'altres les properes setmanes. En la majoria dels casos van ser territoris molt rellevants durant la Guerra de Successió i avui, tres-cents anys després, recorden i recreen l'efemèride, amb un accent clarament històric. Algunes, com la d'Osona, tenen també presència i activitat a la xarxa.

LES VEUS DEL TRICENTENARI**Ferran Estruch i Torrents**
Alcalde de Cardona**Cardona, darrer baluard de les llibertats catalanes**

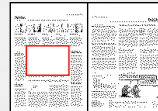
L'any 2014 Catalunya commemorarà el Tricentenari de la fi de la Guerra de Successió, una commemoració en la qual Cardona tindrà un protagonisme destacat. Cardona va ser durant la Guerra de Successió una de les viles catalanes més significades en la defensa de la causa catalana. El seu castell va esdevenir un símbol de la resistència a ultrança de les llibertats catalanes durant tot el conflicte i, especialment, durant el setge de 1711 i en la capitulació del fortalesa el 18 de setembre de 1714, quan tot el país es trobava sota el domini de l'exèrcit borbònic.

Per recordar aquests fets històrics i homenatjar els defensors de Cardona i del país, l'Ajuntament

cardoní ha bastit un programa d'actes i activitats que se sumen als que la Generalitat de Catalunya ha previst per commemorar el Tricentenari de la Guerra de Successió.

Us animem, doncs, a participar en els actes commemoratius del Tricentenari de la fi de la Guerra de Successió a Cardona, a conèixer la nostra història i la història del país, i a formar part d'una commemoració que contribuirà a enfortir i cohesionar el futur de la nostra societat.

El Castell de Cardona va ser el darrer baluard de les llibertats catalanes, una fortalesa mai vençuda per la força de les armes, i avui, més que mai, davant els reptes que tenim com a país, aquest és un passat que ens omple d'orgull.

La imagen

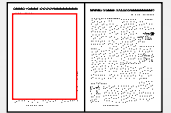

LOS SINDICATOS NO SE RESIGNAN AL CIERRE DE LA TELEVISIÓN VALENCIANA. Un mes después del final de las emisiones de Radio Televisión Valenciana, los sindicatos convocaban una concentración ante el Palau de la Generalitat. Según las centrales el cierre ha provocado la pérdida de información en lengua propia, como "el día de la lotería". Nadie recordó las pérdidas que ocasionaba RTVV, que debían ser cubiertas con subvenciones. EFE

Trabajadores de Canal Nou vuelven a protestar

Trabajadores de Radiotelevisión Valenciana (RTVV) se concentraron ayer ante el Palau de la Generalitat para protestar por el cierre de esta empresa pública, cuando se cumple un mes del fundido a negro, informa Efe.

Erem.Som.Serem

L'ENTREVISTA: MIQUEL CALÇADA

"Desitjo que els ciutadans es facin seva aquesta commemoració"

Alba Fernández i Dídac Roig

Miquel Calçada i Olivella (Sabadell, 1965) ens convoca a primeríssima hora del matí al Palau de la Generalitat. Malgrat l'hora, ens rep amb el seu característic aspecte impecable en un despatx que encara fa olor de cafè. A la taula, a tocar de l'ordinador que no deixarà de mirar de reüll mentre duri l'entrevista, piles ben endreçades d'informes que s'intueixen qual-sevol cosa menys decoratius: pàgines lleugerament rebregades per la lectura, línies subratllades, notes als marges. En unes prestatgeries blanques destaquen els volums de Francesc de Castellví i Victus, la popular novel·la de Sánchez Piñol. El Pati dels Tarongers, només a dues passes, és un recordatori constant de la solemnitat de l'empresa, allunyada dels registres amb què fins ara s'havia vinculat. Un recordatori que, com revela aquesta conversa, és del tot innecessari: fer arribar la commemoració dels fets del 1714 a tots els ciutadans de Catalunya s'ha convertit en el repte més gran de Miquel Calçada.

Ja s'ha fet a la idea que es dirigeixin a vostè com a comissari?

[Riu.] Se'm fa estrany, encara. I potser quan m'hi hagi acostumat ja no ho seré. Al cap i a la fi, aquesta és una dedicació que té data de caducitat.

El va sorprendre la proposta del Govern perquè liderés la commemoració?

Sí, no us enganyaré. No m'ho esperava. Però estic molt agraït que es pensés que jo podia estar a l'altura de les exigències d'un projecte com el Tricentenari. Són més de mil actes arreu del país, al llarg d'un any sencer, implicant-hi diversos departaments de la Generalitat, la pràctica totalitat d'institucions del país—des del Parlament fins al consistori de la vila més petita—i bona part de la societat civil treballant-hi colze a colze. Però això només és una conseqüència de la seva importància. El que converteix el Tricentenari en un projecte estratègic per al país és la rellevància de la Guerra de Successió i el seu desenllaç en la nostra història moderna i contemporània. El 1714 és un moment clau perquè explica en bona part com som avui i condiciona, en la mateixa mesura, com podem ser demà.

Però vostè no és historiador.

No, tothom ho sap. Tinc molt d'interès per la nostra història, en general, i he llegit molt sobre l'època de la Guerra de Successió, en particular, però amb cap vocació acadèmica. Tinc clar que si hagués calgut un historiador no m'ho haurien proposat a mi. I, per tant, que estaven buscant alguna altra cosa quan van fer-ho, una altra manera d'entendre la commemoració que anés més enllà del record estricte d'uns fets, que pogués fer arribar el Tricentenari al conjunt de la ciutada-

Foto: Rubén Moreno

“
El 1714 és un moment clau que explica en part com som avui i condiciona com podem ser demà”

“
El Tricentenari, com la Catalunya del demà, o és de tots o no serà”

nia, no només als que estan interessats en la història. De totes maneres, el Tricentenari compta amb l'assessorament dels principals experts en aquest període—encapçalats per Agustí Alcobero, director del Museu d'Història—, que garanteixen que s'expliqui amb tot el rigor que es mereix.

Se sentia preparat per assumir aquest repte?

Jo no he deixat mai de preparar-me. No per ser comissari del Tricentenari en concret, és clar, però sí per posar-me al servei del meu país quan fos necessari. I quan es va presentar aquesta oportunitat no ho vaig dubtar gaire. No és un moment per a renúncies sinó per fer un pas endavant. L'exigència i les expectatives són molt grans. Tant com el meu compromís i dedicació. I gairebé tant com tot el suport amb què compto: jo en sóc la cara visible, però els treballadors públics d'aquests país hi han posat el coll per fer-ho possible. L'èxit de la commemoració ho serà gràcies al seu esforç i a la complicitat de la ciutadania.

Quan falten pocs dies per a l'acte inaugural, és el Tricentenari que s'imaginava?

M'ha passat una cosa força curiosa: no és el Tricentenari que m'hauria imaginat abans de ser nomenat, però un any i mig després sí que és el que crec que el país necessita. Suposo que tothom té una imatge al cap de com hauria de ser una commemoració històrica, i també la tenia jo. Però hem volgut donar dues o tres voltes a la idea i aprofitar la commemoració com una oportunitat. Una oportunitat per al record, és clar, però sobretot una oportunitat per reimaginar el país, per repensar-lo en els seus àmbits més rellevants i projectar-lo al món. Recordarem la nostra història i hi donarem valor, per descomptat, però ho farem amb la mirada posada en el nostre futur col·lectiu. Mirant-m'ho ara, entenc que no podria ser de cap altra manera i estic molt satisfet amb la programació de la commemoració, amb els seus objectius i amb els seus principis.

Diu que és el Tricentenari que el país necessita, però és el que es pot permetre?

Des del primer dia he pensat en el Tricentenari com una inversió, mai com una despesa. He tingut molt clar que havia de servir al país, que havia de ser útil per als ciutadans i espero que les activitats ho reflecteixin. Estan plantejades per traslladar les capacitats i potencialitats del país i posar el seu granet de sorra per atraure talent i inversions i per ajudar a recuperar la nostra autoestima col·lectiva contribuint a superar aquesta situació de crisi. I si posem en context el cost del Tricentenari amb el d'altres commemoracions similars que han succeït recentment en entorns propers, estem clarament per sota de la mitjana. Molt per sota. Tindrem una commemoració austera, és cert, però que estarà a l'altura del que l'efemèride i el país mereixen.

Destaquí alguna activitat del programa.

[S'ho pensa.] Ostres, aquesta sí que és difícil! Totes tenen la seva raó de ser i van dirigides a públics molt diversos, a causa d'aquesta obsessió de fer del Tricentenari una commemoració autènticament inclusiva i transversal.

Mulli's una mica.

No puc, no puc. Més enllà del meu criteri, desitjo que la ciutadania es faci seva aquesta commemoració. Hi ha des de grans congressos, com el de Prospectiva a l'octubre o el Fòrum Internacional d'Educació i Tecnologia a Tarragona al juny, fins a actes simbòlics com la plantació d'un roure a Montserrat amb terra de tots els municipis catalans. Des de concerts de tots els estils musicals que recorran tot Catalunya dins de la programació dels grans festivals fins a grans exposicions al MACBA, el MNAC o el Museu d'Història de Catalunya. Presentarem la Ruta 1714, que ressegueix els escenaris de la Guerra de Successió per 52 municipis amb una oferta potent de turisme cultural i gastronòmic a l'altura de la Ruta del Císter o la del Romànic. A tot el país, durant tot l'any, estaran passant coses constantment. Jo recomano a tothom que es mirin amb calma l'agenda, que tafanegin al web, que segur que hi trobaran activitats del seu interès.

És una commemoració de consum intern només?

No, en absolut. Per primera vegada a la història, potser des de la Guerra de Successió, el món ens mira. No és una exageració ni un desig: és una

Perfil

Miquel Calçada és un d'aquells personatges públics que fan honor al tòpic de "no necessita presentació". Com a periodista, és un dels comunicadors més coneguts i reconeguts del país els últims trenta anys, amb una trajectòria molt àmplia als principals mitjans, ja sigui com a conductor, guionista, productor o empresari.

L'any 1983, amb només 17 anys, entrava a formar part del primer equip de professionals que estrenava una Catalunya Ràdio nova de trinca i des d'aleshores no ha parat. Al seu currículum hi ha referències mitiques a la ràdio i la televisió, com *Mikimoto Club*, *Pasta gansa*, *Oh, Bongònia* o *Persones humanes* i, des de darrere les càmeres, *Les aventures del Capità Enciam*. És fundador del Grup Flaix, pel qual va merèixer el Premi Nacional de Radiodifusió l'any 2000. Actualment compagina la seva tasca al capdavant del grup amb la preparació de la nova temporada d'*Afers exteriors*.

Llicenciat en Ciències de la Informació per la Universitat Abat Oliba, la seva inquietud acadèmica ha passat més desapercibuda pel gran públic. Amb estudis universitaris de Dret i Humanitats, és Màster d'Administració Pública i Relacions Internacionals per la Maxwell School de Nova York, l'escola degana en afers públics dels EUA.

L'any 2010 va ser guardonat pel Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN) per la seva defensa dels drets dels pobles.

constatació. Podeu fer la prova. Si busqueu referències a Catalunya als grans mitjans de comunicació globals hi trobareu alguns fets aïllats: Pau Casals, els Jocs Olímpics, les victòries del Barça. Però aquesta tendència va canviar el juliol del 2010 i es va accentuar encara més el setembre de l'any passat. El món es pregunta què passa a Catalunya, hi envien corresponals, se'n parla a les portades. És la nostra oportunitat per mostrar-los com som, les nostres potencialitats com a país, tot allò que sabem fer ben fet. Per això, dins del nostre programa internacional, instal·larem un aparador a París, Berlín, Nova York o Brussel·les. El Tricentenari ha de ser una eina per projectar Catalunya, en l'espai, fora de les nostres fronteres, i també en el temps, cap al futur.

Insisteix molt en aquesta idea de futur.

És clar! La història ja no podem canviar-la. Tot el que podem fer, que no és poc, és explicar-la amb rigor. Però el que sí que és a les nostres mans —a les de tots, no a les del Tricentenari— és definir un futur desitjable per a Catalunya i els seus ciutadans. Crec que és una idea que queda molt ben resumida en la divisa de la commemoració, "Èrem. Som. Serem", així, sense un punt darrere de "Serem". El que hem sigut i el que som és inqüestionable, i així ho reconeixem. La continuïtat de la identitat catalana, la seva persistència al llarg de tres segles plens de dificultats, és un acte d'heroisme tan gran com la resistència a un setge de catorze mesos. Però el Tricentenari, al cap i a la fi, no deixa de ser un reflex més o menys fidel del nostre futur com a país. És un procés obert, amb múltiples possibilitats, i de nosaltres depèn la direcció que prenguem col·lectivament.

Com hem d'entendre aquesta commemoració en un context de gran efervescència social a Catalunya?

Cadascú té llibertat per entendre-ho com vulgui. Però el Tricentenari no és aliè al moment que estem vivint —on pràcticament tot està en qüestió— sinó que se'n aprofita. Quin moment millor per preguntar-se com volem que sigui l'economia, l'ensenyament o la tecnologia de la Catalunya del futur? M'agradaria que el Tricentenari facilités espais de reflexió i debat en molts àmbits perquè tots -vinguem d'on vinguem i pensem el que pensem- hi participem de manera activa. Al cap i a la fi, el Tricentenari, com la Catalunya del demà, o és de tots o no serà.

AL TERRITORI: COMISSARIS...

Arran de la commemoració dels fets del 1714 també des de les institucions locals, arreu del país, ens hem familiaritzat amb la figura del comissari.

El primer de tots a ser nomenat, l'abril de 2012, fou el conegut periodista i historiadore Toni Soler (Figueres, 1965), comissari dels actes commemoratius de l'Ajuntament de Barcelona. Però n'hi ha més.

SITGES.**MARÇAL SINTES**

(VILAFRANCA DEL PENEDÈS, 1967)

El periodista, professor universitari i director del CCCB presideix la comissió local de Sitges. El tret de sortida de la commemoració fou el passat 27 de juliol, quan es complien 300 anys de l'entrada dels borbònics a la vila. Les activitats de la commemoració sitgetana comptaran amb la participació activa del teixit associatiu de la vila.

VALLS.**JAUME PROS**

(BARCELONA, 1963)

La primera ciutat del Camp de Tarragona a tenir la seva pròpia comissió ha escollit el comunicador i gestor cultural Jaume Pros com a comissari. Lidera una commemoració que vol recuperar la història d'uns territoris que van viure temps especialment convulsos, quan viles veïnes s'alineaven en bàndols oposats, un enfrontament que va reproduir-se entre les parets del monestir de Santes Creus.

...I COMISSIONS

Des de Cardona fins a Cervera passant per Sort, la Seu d'Urgell o Sant Hilari Sacalm i amb Barcelona al capdavant, molts municipis han dissenyat programes commemoratius propis en ocasió del Tricentenari. Altres, però, han considerat que el Tricentenari era prou important perquè la seva commemoració superés els límits dels consistoris i consells comarcals i hi confluis una bona part del teixit cívic i cultural local.

A banda de Sitges i Valls, s'han creat comissions al Bages, el Lluçanès, el Maresme i Osona, i és probable que se'n presentin d'altres les properes setmanes. En la majoria dels casos van ser territoris molt rellevants durant la Guerra de Successió i avui, tres-cents anys després, recorden i recreen l'efemèride, amb un accent clarament històric. Algunes, com la d'Osona, tenen també presència i activitat a la xarxa.

LES VEUS DEL TRICENTENARI

Ferran Estruch i Torrents
Alcalde de Cardona

Cardona, darrer baluard de les llibertats catalanes

L'any 2014 Catalunya commemorarà el Tricentenari de la fi de la Guerra de Successió, una commemoració en la qual Cardona tindrà un protagonisme destacat. Cardona va ser durant la Guerra de Successió una de les viles catalanes més significades en la defensa de la causa catalana. El seu castell va esdevenir un símbol de la resistència a ultrança de les llibertats catalanes durant tot el conflicte i, especialment, durant el setge de 1711 i en la capitulació de la fortalesa el 18 de setembre de 1714, quan tot el país es trobava sota el domini de l'exèrcit borbònic. Per recordar aquests fets històrics i homenajar els defensors de Cardona i del país, l'Ajun-

tament cardoní ha bastit un programa d'actes i activitats que se sumen als que la Generalitat de Catalunya ha previst per commemorar el Tricentenari de la Guerra de Successió.

Us animem, doncs, a participar en els actes commemoratius del Tricentenari de la fi de la Guerra de Successió a Cardona, a conèixer la nostra història i la història del país, i a formar part d'una commemoració que contribuirà a enfortir i cohesionar el futur de la nostra societat.

El Castell de Cardona va ser el darrer baluard de les llibertats catalanes, una fortalesa mai vençuda per la força de les armes, i avui, més que mai, davant els reptes que tenim com a país, aquest és un passat que ens omple d'orgull.

Érem. Som. Serem

Agenda Tricentenari

Exposició itinerant '300 anys després: commemorem el passat, repensem el futur'. De gener a desembre en diversos municipis

Cicle d'exposicions. De gener a desembre a la Casa Museu Lluís Domènech i Montaner de Canet de Mar. Organitzat: Ajuntament de Canet de Mar

Exposició '1714: El català ahir, avui i demà'. De gener a desembre a l'Espai Avinyó - llengua i Cultura. Organitzat: Centre de Normalització Lingüística de Barcelona

'L'any de les portes obertes a la recerca catalana'. De gener a desembre a Barcelona

Cicle de cinema '1714: Història i Identitats'. De gener a setembre a la Filmoteca de Catalunya. Organitzat: Filmoteca de Catalunya

Exposició 'Rafael Casanova. Iconografia de l'heroi'. De febrer a desembre al Museu Frederic Marès. Organitzat: Museu Frederic Marès, Ajuntament de Barcelona

Exposició '300 Onzes de Setembre. 1714-2014'. Del 18 de febrer al 28 de novembre al MACBA

Cicle de conferències: 'Entre Espanya i Europa: Catalunya 1714'. Del 6 de febrer al 6 de març a Vic. Organitzat: Consell Osona 2014

Exposició itinerant '1714, dibuixant el mite'. De març a desembre a les Biblioteques Públiques de Catalunya. Organitzat: Servei de Biblioteques

'Ruta 1714'. A partir del mes de març. Organitzat: Agència Catalana de Patrimoni Cultural

Exposició 'La vida quotidiana al voltant de 1714'. Del 4 de febrer al 22 de març a la Biblioteca de Catalunya

Jornades 'Manresa en època moderna: temps de guerres, temps de barroc'. Mes de març, a Manresa. Organitzat: Arxius Comarcals del Bages, Museu Comarcals de Manresa i consell del Bages

Concert del Tricentenari Festival Jazz Terrassa. Mes de març, a Terrassa

El roure del Tricentenari. 2 de març a la Muntanya de Montserrat. Organitzat: Patronat de la Muntanya de Montserrat

Conferència 'Barcelona 1714: introducció, causes i conseqüències'. 13 de març al Trade Center Sant Cugat del Vallès. Organitzat: Aules d'Extensió Universitària de Sant Cugat

Trobades 'D.O. Europa'. 6, 13, 20 i 27 de març i 3 d'abril al Born Centre Cultural. Organitzat: Oficina Tècnica Tricentenari BCN, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona

Trobada Mundial d'Ombudsmen i Comissionats Lingüístics: 'Drets lingüístics i estats plurilingües'. 19, 20 i 21 de març al Born Centre Cultural. Organitzat: Síndic de Greuges de Catalunya, amb la col·laboració de la International Language Commissioners Association

Commemoració del monument al General Moragues. 29 i 30 de març a Arbúcies. Organitzat: Ajuntament d'Arbúcies

'Versailles a Barcelona-Any Rameau'. 28 i 29 de març i 5 d'abril a l'Auditori. Organitzat: L'Auditori

Commemoració del combat de Montsegriu. 22 de març a Montsegriu. Organitzat: Consell Osona 2014

Itinerari 'La batalla final'. D'abril a setembre. Organitzat: Focuss i Oficina Tècnica

Exposició 'Salvadoriana. La col·lecció Salvador d'història natural del segle XIX'

Un Sant Jordi Internacional. Mes d'abril. Organitzat: Institució de les Illes Balears

III Congrés Internacional d'Art Romànic: 'Romanesque art: patrons and processes'. Del 7 d'abril al 11 d'abril al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC). Organitzat: Museu Nacional d'Art de Catalunya i British Archaeological Association (BSA)

Concert del Tricentenari: Festival Ciutat Flamenca. Abril i maig a l'Hospitalet de l'Infant

Concert del Tricentenari: Festival Sirenes. Abril i maig a Girona

'Escriptors 2.0' i 'Pensem el país des de les biblioteques'. D'abril a maig a les Biblioteques Públiques de Catalunya. Organitzat: Servei de Biblioteques

IV Festival de Pasqua de Cervera. Mes d'abril, a Cervera. Organitzat: Festival de Pasqua de Cervera

'Caminades del Tricentenari'. 6 d'abril a Tortosa, Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona

Exposició 'El pintor Antoni Viladomat i Manalt (1678-1755)'. Del 9 al 12 d'abril a diversos museus de Catalunya

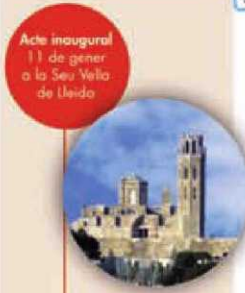
Congrés Internacional d'Història 'Els tractats d'Utrecht: clars i foscos de la pau. La resistència dels catalans'. Del 9 al 12 d'abril al Museu d'Història de Catalunya i al Castell de Cardener. Organitzat: Museu d'Història de Catalunya i Institut Universitari d'Història Jaume Vicens Vives (IUP) amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona

Cloenda del Congrés Internacional d'Història de la Guerra de Successió 12 abril a Cardona. Organitzat: Museu d'Història de Catalunya, Institut d'Estudis Catalans i Ajuntament de Cardona

Musical 'Onze. Nou. Catorze'. 12 d'abril al Gran al Teatre de la Passió de Cervera

Concert 'Catalunya 1714'. 17 d'abril a la Universitat de Cervera

Concert Francesc Valls. 18 d'abril a l'església de Sant Agustí de Cervera

Acte inaugural 11 de gener a la Seu Vella de Lleida

XXIII Concert de Sant Pau. 24 de gener a Sant Pau de Mar. Organitzat: Ajuntament de Sant Pau de Mar

'Arenys de Mar, 1714. Un poble en peu de guerra'. 25 de gener a Arenys de Mar. Organitzat: Ajuntament d'Arenys de Mar, Museu d'Arenys de Mar

Música Festival Barnasants i Festival Tradicionari. 'Homenatge al General Moragues i La Coronela'. 30 de gener a Barcelona

Commemoració de la crema de Prats. Del 5 al 9 de febrer a Prats de Lluçanès. Organitzat: Consell Lluçanès 2014

Congrés internacional 'Catalunya (i els Països Catalans) abans i després de l'Onze de Setembre de 1714'. Del 24 al 27 de febrer a Barcelona. Organitzat: Institut d'Estudis Catalans

Diàlegs per al futur 'Indústries culturals i creatives, motors d'innovació i transformació econòmica'. Presentació el 27 i 28 de febrer a Arts Santa Mònica

'La derrotant silent'. 9 de febrer a Torelló. Organitzat: Consell Osona 2014

'Fets de la Gieva'. 15 de febrer a Les Masies de Voltregà. Organitzat: Consell Osona 2014

LES VEUS DEL TRICENTENARI

Josep Maria Mestres
Director artístic

Escoltem les pedres

Sempre recordaré la primera impressió en posar els peus a la Seu Vella de Lleida, en creuar l'imponent claustre i penetrar a la no menys espectacular basílica: una esgarrifança. Una esgarrifança provocada d'una banda per l'harmonia i

la bellesa de l'espai i de l'altra per la constatació de les agressions que ha sofert des del 1707, quan fou convertida en caserna militar per ordre de Felip V, i posteriorment en ser utilitzada com a camp de concentració durant la Guerra Civil, després altra vegada com a caserna militar... Tot plegat fins al 1948, quan s'inicia una etapa de restauració i es restitueix el meravellós conjunt monumental al seu veritable i legítim propietari: el poble, la ciutat de Lleida. L'11 de gener, a la Seu Vella de Lleida, retrem homenatge a una gent que, ara fa tres-cents anys, van lluitar i van donar la vida per preservar els drets i les llibertats del seu país. Serà la commemoració d'uns fets històrics,

però també la celebració del ser, de l'existir com a poble. Sense cofoisme, però reivindicant amb força una cultura i una idiosincràsia particulars: les nostres. Mirarem enrere sense rancúnia, però també sense por. Perquè volem entendre què ens ha passat des d'aquell primer Onze de Setembre heroic i fatídic. I ens hi ajudaran les veus d'una mostra dels nostres creadors *incontestables* de tots els temps: Guimerà, Rusiñol, Maragall, Sagarra, Carner, Marius Torres, Pla, Espriu, Candel, Martí i Pol... Hi posarem la música de l'època (Domènec Terradellas, Francesc Valls, Händel...), però també la d'ara (Josep Prenafeta, Albert Garcia Demestres...), i sentirem com ressona tot plegat a les parets de la Seu Vella de Lleida. I és possible que, si escoltem amb aten-

ció, les pedres també ens parlin i ens ajudin a trobar els camins d'un futur més just i esperançador.

Agustí Alcoberro
Director del Museu d'Història de Catalunya

Crònica de 300 diades

El 1714 assenyalava un punt d'inflexió en la nostra història: la fi de l'estat català, però també l'inici de la lluita per la recuperació de la nostra lli-

bertat nacional. Al Museu d'Història de Catalunya, el 1714 tanca el relat de la segona planta, iniciat amb els primers grups humans que van poblar el nostre país, i obre el de la planta següent, que arriba fins als nostres dies. L'exposició *300 Onzes de Setembre. 1714-2014* ressegueix el fil del record i la memòria d'aquells fets: des de la guerrilla i l'exili de la postguerra de Successió fins al catalanisme polític dels segles XX i XXI, tot passant pels forjadors de la Diada, amb la Renaixença del XIX. D'ençà de 1714, cada generació ha recordat i ha homenatjat la gent que aleshores va defensar les llibertats de Catalunya. Des de 1886 el poble català ha commemorat la seva Diada Nacional l'Onze de Setembre en llibertat o en clandestinitat. I sempre ho ha fet com a expressió de la lli-

Érem.Som.Serem

Exposició 'Mataró 1714. Dos mars, dues corones, dues fidelitats'. De setembre del 2014 a maig del 2015 a Mataró. Organitza: Ajuntament de Mataró/Museu de Mataró amb la col·laboració de la Fundació Illuz

Setmana del Llibre en català. Mes de setembre, a Barcelona. Organitza: Associació d'Editors en Llengua Catalana (AELLC)

Exposició 'La Festa i la Catalanitat Cívica'. D'octubre a desembre al Casino Centre Cultural de Manresa. Organitza: RWU Institut Ramon Muntaner, Obra Social 'la Caixa' i BBCE

'#FFBarcelona. Processos creatius i accions'. Mes de setembre. Organitza: Oficina Tècnica Tricentenari BCN, Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona

Exposició 'L'artista, la història, el futur'. D'octubre de 2014 a gener de 2015 al MACBA

'Welcome to Catalunya! Benvinguts a Catalunya!'. Mes d'octubre a Barcelona. Organitza: Secretaria d'Universitats i Recerca

Exposició 'Mirall i Martell #AiWeiwei'. Mes de setembre a la Virreina Centre de la Imatge. Organitza: Institut de Cultura, Ajuntament de Barcelona

Instal·lació artística de Perejaume 'Nou veus escoltòricament diferides'. A partir d'octubre al MACBA

Exposició i cicle de debats 'Ciutats assetjades'. Mes de setembre al CCCB. Organitza: Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

Espectacle sobre jocs d'època 'Jocs i joguines populars del segle XVIII' a la Festa dels Súpers. Mes d'octubre a Barcelona

Congrés Internacional de Geganters. De l'1 al 30 de novembre. Organitza: Agrupació de colles de geganters de Catalunya (ACGC)

Exposició 'Històries metàl·liques. Art i poder a la medalla europea'. De l'1 de setembre al 31 de desembre al MNAC

Exposició itinerant 'Catalunya i la Guerra de Successió'. Del 7 de setembre al 27 d'octubre a diversos llocs de Catalunya. Organitza: Museu d'Història de Catalunya

Actes institucionals Diada Nacional 2014
Onze de Setembre a Barcelona

Acte de cloenda
Onze de Setembre a Barcelona

Acte de commemoració del final de la Guerra de Successió de Cardona. 18 setembre a Cardona. Organitza: Ajuntament de Cardona

'Marxa dels Vigatans'. 10 de setembre a Vic. Organitza: Comissió Onze 2014

Premis Vinari 2014
1 d'octubre a Barcelona. Organitza: Inavi

II Nit de la Llengua al Món Digital. Viquimarató
1 d'octubre a Barcelona

'I Congrés Internacional de Prospectiva'. 29 i 30 d'octubre al Palau de Congressos. Organitza: Fira de Barcelona

Market Place. Pitching Solidari. 20 d'octubre al Born Centre Cultural. Organitza: Federació Catalana de Voluntariat Social

VII Congrés d'Història Moderna de Catalunya. 'Catalunya, entre la guerra i la pau: 1783 - 1813'. Del 7 al 12 de desembre al Museu Marítim de Barcelona. Organitza: Universitat de Barcelona

Jornada de Libertats i Drets Humans a les escoles. 10 de desembre (Dia Internacional dels Drets Humans) a escoles d'arreu de Catalunya

SEPTEMBRE **OCTUBRE** **NOVEMBRE** **DESEMBRE**

LES VEUS DEL TRICENTENARI

Francesc Miralpeix Vilamala
Professor d'Història de l'Art de la Universitat de Girona

Una exposició, cinc seus: 'El pintor Antoni Viladomat i Manalt (1678-1755)'

En el marc dels actes commemoratius del tres-cents aniversari de la Guerra de Successió, el Museu d'Art de Girona, el Museu de Mataró, el Museu-Arxiu de Santa Maria

de Mataró, el Museu de Lleida Diocesana i Comarcal i el Museu Nacional d'Art de Catalunya, en col·laboració amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i la comissió dels actes commemoratius del Tricentenari, han impulsat la celebració simultània arreu del territori català de cinc exposicions dedicades al pintor Antoni Viladomat i Manalt (1678-1755). Aquesta excepcional iniciativa de col·laboració entre diferents museus i institucions del nostre país, que es complementa amb l'edició d'una extensa monografia amb el primer catàleg crític complet de l'obra d'Antoni Viladomat, permetrà posar a l'abast del gran públic una amplíssima selecció de pintures i dibuixos d'un dels artistes més rellevants del període. Cada mostra posarà l'accent en un aspecte concret de la seva extensa i

heterogènia producció, de manera que totes juntes permetran emplaçar el pintor i el seu art al bell mig de la gran cruïlla artística que suposà la Guerra de Successió per a les arts del Principat. No en va, Antoni Viladomat fou qui encarnà una pràctica artística fortament arrelada en la tradició dels tallers cap a la modernitat de les acadèmies, ja fos pledeïnt contra el Col·legi de Pintors de Barcelona per exercir lliurement l'ofici o ensenyant l'art del dibuixant en el si del seu taller. Els visitants de les exposicions podran copsar de ben a prop l'extraordinària qualitat dels seus dibuixos, gaudir de la varietat temàtica dels diferents gèneres artístics que conreà -tan dispars i exigents com el bodegó, el retrat o la pintura d'històries- i resseguir la memòria i el reconeixement que la societat catalana li ha dedicat ininterrompudament al llarg de 300 anys.

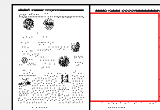

Núria Betriu
Directora del Programa Catalunya Emprèn

Idees, projectes i persones que mouen Catalunya

El programa Catalunya Emprèn s'adhereix a la commemoració nacional del Tricentenari de la Guerra de Successió organitzant una exposició que vol mostrar les idees, els projectes i les persones que mouen Catalunya avui. El caràcter emprenedor ha identificat històricament el desen-

volupament del país, com ho demostra el dinamisme econòmic i social de la Catalunya moderna de fa tres-cents anys o la industrialització contemporània, al costat dels grans moviments culturals del nou-cents. Avui, aquesta capacitat d'iniciativa empresarial i social segueix reflectint en les persones que impulsen la Catalunya actual, des de l'enginyer, l'esforç, la imaginació, la creativitat, la innovació i l'excel·lència, etc. Valors i actituds que representen la manera de ser d'un país i que ens permeten confiar, des de l'autoestima i l'optimisme, en la Catalunya que es projecta cap a un futur d'oportunitats. Aquesta exposició vol ser el reflex d'aquests nous testimonis de la vitalitat de la societat catalana i, alhora, vol fer un reconeixement a la cultura emprenedora del nostre país. Avui, com fa tres-cents anys, tenim les persones, les idees i els projectes per moure Catalunya.

Laura Borràs
Directora de la Institució
de les Lletres Catalanes

Sant Jordi 2014: una diada internacional

La diada de Sant Jordi a Catalunya és una festa singular de valors universals que forma part de la cartografia emocional de la nostra identitat. Aquesta celebració, consolidada des del punt de vista ciutadà, fa uns anys que ha començat també a cridar l'atenció de la comunitat internacional (coincidint amb la celebració del Dia Internacional del Llibre), i ha esdevingut un element d'atracció per a turistes i ciutadans d'arreu del món. La festa se celebra actualment en llocs com Tòquio, Nova York o Londres.

"El Tricentenari incidirà en la dimensió internacional de Sant Jordi"

En aquest context, la programació del Tricentenari es vol fer participatiu de la celebració. El 23 d'abril de 2014, volem celebrar un Sant Jordi especial. El caràcter festiu i participatiu de la celebració, juntament amb el fet que els seus elements centrals són símbols de caràcter universal, fan que Sant Jordi com a celebració dels llibres i les roses sigui una festivitat exportable i molt ben acollida arreu del món. El Tricentenari incidirà en la dimensió internacional de Sant Jordi. Per fer-ho es comptarà amb la complexitat d'uns prescriptors culturals de primer ordre, els ciutadans de Catalunya, que tindran a la seva disposició un web creat especialment per a l'ocasió des d'on podran compartir amb amics, familiars i coneguts d'arreu del món una petita mostra de la identitat i la cultura catalanes en forma de continguts digitals. La Institució de les Lletres Catalanes crearà un espai al seu portal www.lletrescatalanes.cat dedicat a la diada de Sant Jordi 2014, que oferirà la possibilitat de compartir textos i roses virtuals per projectar la diada al món, proposant també un Doodle dedicat a la festa de la literatura i dels enamorats, dels llibres i les roses.

La diada de Sant Jordi es contextualitza en el marc de la commemoració del Tricentenari com una oportunitat per comunicar la cultura catalana al món, en un context participatiu i festiu, en què es busca la complexitat dels ciutadans i ciutadanes com a ambaixadors i prescriptors de la cultura.

Gregorio Luri
Filòsof i pedagog

Pensem el país des de les biblioteques: acció paral·lela

Aquest és un projecte de celebració joiosa del que som... quan gosem situar-nos a l'altura de les nostres possibilitats més altes. Tenim el convenciment que el millor del poble català no es troba en la nàusea (en el rebuig més o menys agre del que no ens agrada), sinó en l'apetit (en la voluntat serena de ser el millor que poden arribar a ser, sense complexos i sense estridències innecessàries). Una cultura està viva mentre el millor d'ella mateixa convoca la joia col·lectiva. Però la vida d'una cultura és sempre fràgil. Per això cal oferir-la com si fos nova a cada generació.

L'activitat *Pensem el país des de les biblioteques* es desenvoluparà de forma paral·lela en 25 biblioteques molt diferents de Catalunya distribuïdes per tota la geografia. Des de cadascuna d'elles dirigirem a la ciutadania aquestes preguntes: "Què hi ha a la nostra comunitat que ens faci sentir legítimament orgullosos? Quina aportació podem fer a Catalunya des del nostre territori?" Les respostes es recolliran a les mateixes biblioteques, però per afavorir els debats dissenyarem un espai web que en faciliti el retorn. El març de 2014 haurem de tenir les conclusions per poder-les portar a una publicació (en paper i en web) i posar-les a l'abast de la ciutadania. Si hem pensat en les biblioteques és per

"Les biblioteques, lluny de ser dipòsits inerts de cultura, són fóruns vius i actius de debat"

què el lloc més adient per portar a terme aquest projecte és aquell on la transmissió cultural es fa efectiva, fent visibles als nostres ulls les veus del passat i les obres culturals del present. Les biblioteques, lluny de ser dipòsits inerts de cultura, són fóruns vius i actius de debat. Tant és així que no hi ha cap altre equipament cultural més utilitzat i més proper a la comunitat. Formen part del projecte Carme Fennell, cap del Servei de Biblioteques de la Generalitat de Catalunya; Gregorio Luri, pedagog; Toni Puig Picart, activista cultural; Adrià Pujol, antropòleg; Isabel Sucunza, periodista, i Cèlia Marín, arquitecta.

El projecte es diu *Pensem el país des de les biblioteques: acció paral·lela*. L'acció paral·lela és el nostre MacGuffin. És una petita ironia que els lletraferits de ben segur que ens permetran i que vol tenir present la gran cultura europea.

Francesc Xavier Grau Vidal
Rector de la U. Rovira i Virgili

Nous escenaris d'aprenentatge des d'una visió transformadora

Catalunya té un paper destacat al món en matèria universitària i de recerca en molts àmbits de coneixement. Però, malgrat tot, el seu índex digital se situa, encara, per sota del 30% del grup de les 23 euroregions, tal com es fa evident a l'Agenda Digital Catalana.

Una societat sensible als efectes de la revolució de les tecnologies de la informació i les comunicacions i procliu a la digitalització de tots els aspectes de l'activitat humana –tant en l'àmbit privat com en el públic– ha de saber com treure profit dels avenços tecnològics en el desenvolupament educatiu.

"Reflexionarem sobre la relació entre educació i tecnologia"

És per això que des de la Universitat Rovira i Virgili (URV) organitzarem, conjuntament amb deu universitats catalanes més (UB, UAB, UPF, UdL, UdG, UIC, URL, UVic, UOC, UPC), el I Fòrum Internacional d'Educació i Tecnologia (FIET), gràcies al lideratge del grup de recerca ARGET (Applied Research Group in Education and Technology). El FIET 2014 pretén ser un primer espai de trobada en què personalitats del món educatiu reflexionin sobre el paper transformador de l'educació i la seva progressivament estreta relació amb el desenvolupament tecnològic. S'organitzarà en quatre grans eixos temàtics: l'estudi i l'anàlisi del procés educatiu, els processos d'integració i transferència de la tecnologia, l'ús responsable de la tecnologia i les relacions entre els mitjans de comunicació i l'educació.

Un centenar d'especialistes de Catalunya i de la resta del món compartiran coneixements i inquietuds per generar, a Catalunya i per al món, una visió integradora de l'educació a l'escola i a la cultura. Parlant d'educació i de cultura es parlarà, també, d'imaginari i d'identitat, individuals i col·lectives. Per a la URV, una universitat de referència en l'espai europeu –per la qualitat de la seva docència, l'excel·lència en la recerca i el desenvolupament i la innovació– és especialment satisfactori organitzar aquest primer Fòrum Internacional d'Educació i Tecnologia. Perquè és la nostra manera de contribuir a la millora dels processos educatius gràcies a l'ús de les TIC, des d'una perspectiva internacional a partir de la nostra identitat com a país.

Aleix Planas
Director del Congrés
Internacional de Prospectiva
Fira de Barcelona

Mirant al futur

"La innovació distingeix els líders dels seguidors" (Steve Jobs)

Un Congrés de Prospectiva no és una activitat més. Significa exercir una decidida voluntat d'interrogar-se sobre el futur i, més específicament, sobre la comprensió i la integració d'un conjunt d'eines que, sense cap mena de dubte, influirán de manera decisiva a Catalunya, a Europa i al món sencer.

Les grans decisions econòmiques, empresarials i tecnològiques en una societat cada cop més global i interdependent necessiten un adequat marc d'anàlisi de reflexió. El Congrés Internacional de Prospectiva oferirà als experts i estudiosos internacionals l'oportunitat de debatre i intercanviar punts de vista amb responsables empresarials, governamentals i institucionals.

El debat que planteja el Congrés de Prospectiva té una dimensió universal –no estem parlant d'altra cosa que del futur de la humanitat– i una dimensió propera: les condicions tècniques, científiques i econòmiques de la realitat futura de la societat catalana, i la voluntat d'establir línies de treball que permetin anticipar-se a la inèrcia dels processos.

El Congrés treballarà qüestions d'una

"El debat que planteja el Congrés de Prospectiva té dimensió universal"

gran transcendència en l'àmbit tecnològic, relacionades amb el desenvolupament de noves aplicacions i xarxes de coneixement, una nova dimensió econòmica i industrial, com és ara el creixement de la robòtica i de la biomedicina, entre d'altres qüestions.

L'aposta de Barcelona i les seves institucions pel coneixement i la seva vinculació amb l'àmbit tecnològic internacional –del qual la capitalitat mundial de la indústria de les comunicacions mòbils i el Mobile World Congress en són bona mostra– li proporciona eines per esdevenir una referència a nivell internacional. Fira de Barcelona, que s'encarrega de l'organització del Congrés, sap la importància d'avançar-se als requeriments d'un món globalitzat i competitiu. Però en un marc que apunta a la hiper-tecnificació, el paper de la persona i la transformació de les institucions socials i polítiques adquireixen una rellevància especial, i són aspectes sobre els quals el Congrés de Prospectiva ha de posar el focus. Ens trobem en una cruïlla que hem de saber aprofitar.

Jordi Camí
Director del Parc de Recerca
Biomèdica de Barcelona
(PRBB)

L'any de les portes obertes de la recerca científica catalana

Catalunya s'ha convertit en un dels pols més importants de recerca científica al sud d'Europa. Amb la voluntat d'apropar la ciència a tothom es posa en marxa el programa *L'any de les portes obertes a la recerca catalana*, una proposta per comprendre, gaudir, compartir i implicar-se en el bo i millor de la nostra recerca gràcies a les activitats que organitzen les universitats, els centres de recerca, els museus, les escoles i altres entitats dedicades a la divulgació científica.

"La recerca que es realitza al país produeix un coneixement primordial per al nostre futur econòmic i social"

La recerca que es realitza al país produeix un coneixement primordial per al nostre futur econòmic i social. Un futur que està molt present en la celebració del Tricentenari que vol recordar la nostra història sense perdre de vista el què som i el què podem i volem ser.

Durant tot l'any 2014, aquest programa proposarà una agenda d'activitats perquè els ciutadans d'arreu de Catalunya entrin en contacte amb la tasca investigadora que es realitza al nostre país. Visites als centres de recerca, concursos de robòtica, exposicions temàtiques, xats amb investigadors, concursos online, activitats interactives i un llarg etcètera de propostes. El punt de partida serà una trobada amb els millors comunicadors digitals especialitzats en divulgació científica a la Social Media Week Barcelona 2014. L'any de les portes obertes de la recerca es clourà amb un acte que aplegarà a tots els investigadors, professors i estudiants universitaris internacionals que fan una estada a Catalunya.

La web del programa posarà a l'abast de tothom una agenda detallada de les activitats programades. Propostes a l'aire lliure i arreu del país, i també per gaudir des de casa com el joc *online Personatges en joc*, dirigit a nens i nenes de 5 i 6 anys. Propostes per a grans i petits, propostes per gaudir en família o de manera individual.

En definitiva, us convidem a participar en aquest projecte durant el 2014. Benvinguts a les portes obertes de la recerca científica catalana!

Canal 9: s'obre la subhasta

Una cadena de la COPE mou fitxa per absorbir l'audiència i la publicitat de l'extinta televisió pública **≡ Fabra només admet** en públic un acord per ampliar les desconexions de TVE

|| LAURA L. DAVID
VALÈNCIA

El mercat és gran i temptador, però el Govern valencià només preveu suplir l'apagada de Canal 9 amb més hores d'informació valenciana i en valencià a RTVE. Fins aquí la versió oficial de l'Executiu d'Alberto Fabra. No sembla cap bajanada que l'opció d'ampliar el temps de desconexió territorial de TVE —actualment mitja hora diària per al País Valencià—, que fins ara no havia interessat al Consell, finalment es porti a terme. Tot i això, abans hi ha un escull a resoldre: RTVE només compta amb 21 persones en plantilla a tot el País Valencià. Els treballadors, entre els quals no hi ha cap corrector lingüístic, opten per fer servir el valencià o el castellà en funció de la seva competència lingüística, o de si creuen que la notícia serà requerida a Madrid. Exigu personal per portar a terme la hipotètica renovada tele de proximitat, amb vocació de servei públic, en valencià, plural i de qualitat, a la qual diu aspirar Fabra.

Mentre l'acord amb RTVE no arriba, ja hi ha qui mou fitxa per quedar-se amb el pastís publicita-

ri i amb l'audiència del desaparegut Canal 9. És cert que, descomptant-hi els últims dies d'emissions, sempre va ser escassa: al voltant d'un 3%, però millor això que res. Aquest és el cas de les dues úniques cadenes amb llicència de TDT autonòmica que encara funcionen a la comunitat: TV Mediterráneo (que pertany parcialment a la COPE) i Las Provincias TV (Vocento).

TV Mediterráneo, que gran part del temps es limita a rebotar el senyal de 13 TV, ha pres la davantera i s'ha interessat per alguns dels formats que emetia RTVV, com ara la sèrie *L'alqueria blanca* i altres programes de reportatges que van recollir algun èxit. De moment, la cadena dels bisbes solament té quatre programes propis —un sobre festes de la comunitat, una tertúlia d'actualitat, un d'entrevistes i un d'esportiu—. Amb una presència del valencià anecdòtica, aquests espais ja compten amb algunes cares històriques de Canal 9.

Per la seva banda, la cadena de Vocento a València, que als seus inicis es va dir La 10, té actualment el senyal llogat a un canal de televenta, excepte en un parell de franges horàries durant els dies laborables

Mentre es decideix el seu futur, la tele valenciana costa a la Generalitat 200.000 € diaris

El vídeo amb el discurs de Cap d'Any de Fabra s'oferirà a TVE, a TV locals i a webs

en què emeten una tertúlia d'actualitat. Les seves modestes graelles, la majoria cuinades des de Madrid, són les úniques amb cobertura a tot el País Valencià que podrien acollir les cendres de Canal 9. El Govern valencià manté que la seva intenció no és llogar l'espai en el múltiple que abans van ocupar C-9 i Nou 24 (el canal autonòmic d'informació 24 hores), ni tampoc crear una nova tele autonòmica.

Mentre continua la incertesa, els

productors valencians busquen una sortida per treballar en altres àmbits. Així, la setmana passada es van reunir amb Jordi Serra, director de continguts de TVC, per temptejar la possibilitat de col·locar-hi els seus formats, si finalment TV-3 es pogués veure en territori valencià.

Oficialment centrat en el procés de liquidació de l'ens, Fabra manté que enregistrarà el seu discurs de Cap d'Any amb el personal i el material de comunicació adscrits al seu Govern. Després, el Consell oferirà el vídeo tant a TVE —perquè l'emeti en la desconexió territorial—, com a les televisions locals i a les pàgines webs dels mitjans escrits. Els socialistes han denunciat que Fabra hauria arribat a negociar amb una productora privada la gravació del missatge nadalenc amb un pressupost de 10.000 euros, cosa que el Govern valencià ha negat. I, mentre es pensa com omplir el buit de la radiotelevisió pública, de les arques valencianes surten cada dia 200.000 euros només per pagar els sous dels treballadors de l'ens, que encara no han estat oficialment acomiadats. ≡

LA DESAPARICIÓ D'UNA TELEVISIÓ AUTONÒMICA

EFE / MANUEL BRUQUE

**MINUT DE SILENCI
PER LA RTVV DAVANT
LA GENERALITAT**

València Treballadors de la Ràdio Televisió Valenciana (RTVV) es van manifestar ahir davant el Palau de la Generalitat per protestar pel tancament d'aquesta empresa pública, quan fa un mes de

l'apagada del senyal, el 29 de novembre a les 12.19 hores. Coincidint amb aquesta hora, els empleats, alguns amb els ja clàssics petos vermells, han fet un minut de silenci per mostrar el seu

rebuig al tancament. Al final, han deixat anar globus negres mentre corejaven «Fabra dimissió». Molts lluien cares amb cares emmordassades i cartolines amb televisions en negre. ≡